

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

สรุป

การค้าประเวณี มีรูปแบบและลักษณะเป็นการประกอบอาชีพที่ผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายและสมควรที่ต้องถูกลงโทษ เพราะเหตุที่ว่าการค้าประเวณีเป็นการกระทำที่ละเมิดและฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และมีรูปแบบการกระทำที่ขัดกับความสงบสุขเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยในปัจจุบัน รูปแบบของการประกอบการค้าประเวณีได้มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการในการประกอบกรเป็นอย่างสูง กล่าวคือ มีการพัฒนารูปแบบจากการประกอบการค้าประเวณีภายในประเทศ (Domestic Prostitution) ไปสู่การค้าประเวณีข้ามชาติ (International Prostitution) โดยมีวิธีการนำเข้าและส่งออกหญิงและเด็กภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

ในประเทศไทย มีรูปแบบและกระบวนการในการจัดค้าประเวณีใน 2 ลักษณะที่สำคัญ คือ มีรูปแบบการจัดค้าประเวณีในสถานที่จัดค้าประเวณีโดยตรงประเภทหนึ่ง เช่น ซ่องโสเภณีต่างๆ และสถานที่จัดค้าประเวณีโดยแอบแฝงอีกประเภทหนึ่ง เช่น ร้านอาหาร บาร์ ไนต์คลับ คาราโอเกะ ผับ ร้านเสริมสวยตัดผม เป็นต้น โดยในสถานที่ค้าประเวณีในลักษณะแอบแฝง กำลังเป็นแพร่หลายเป็นอย่างสูงเพราะเหตุที่ว่าผู้ประกอบการค้าประเวณีสามารถอาศัยช่องว่างทางกฎหมายในการประกอบการค้าประเวณีได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยการอาศัยช่องว่างในพระราชบัญญัติสถานบริการพ.ศ. 2509 มาใช้บังคับต่อการประกอบการค้าประเวณี

ในปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนโสเภณีทั้งสิ้นประมาณ 2,820,000 คนซึ่งในจำนวนนี้เป็นโสเภณีเด็กโดยประมาณ 800,000 คน และ โสเภณีชายประมาณ 20,000 คน โดยเฉพาะธุรกิจการค้าประเวณีผู้ชายได้มีการประกอบการแพร่หลายเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ในเฉพาะจังหวัดกรุงเทพมหานครได้มีการจัดตั้งสถานที่จัดค้าประเวณีผู้ชายที่เรียกว่า "บาร์เกย์" ประมาณ 100 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ที่บริเวณย่านพัฒนาพงษ์ สุขุมวิท และสุขุมวิท โดยมีการชักชวนและหลอกลวงเด็กผู้ชายที่เพิ่งเดินทางจากต่างจังหวัดที่เดินทางเข้ามาในกรุงเทพมหานคร หรือเด็กเร่ร่อนตามสถานีรถไฟหัวลำโพง สวนลุมพินี วงเวียนใหญ่ และสถานีขนส่งหมอชิต ให้มาค้าประเวณีในสถานที่ค้าประเวณีที่ได้จัดเตรียมไว้

เมื่อได้พิจารณาจากลักษณะการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีในปัจจุบันพบว่า การประกอบการค้าประเวณี มีรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) เป็นผู้กระทำความผิดและอยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิด กล่าวคือ มีรูปแบบการประกอบการและการดำเนินการที่สลับซับซ้อน มีสมาชิกจำนวนมากภายในองค์กร มีรูปแบบของการควบคุมบังคับเป็นลำดับชั้น เคารพต่อกฎเกณฑ์และข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด การกระทำความผิดจะต้องกระทำโดยรวดเร็วและต้องไม่ทิ้งพยานหลักฐานในการกระทำความผิดไว้ในที่เกิดเหตุ ตลอดจนมีเงินทุนอย่างมากมาอยู่ที่หมุนเวียนอยู่ภายในองค์กรที่ใช้ในการกระทำความผิด

บุคคลที่มีตำแหน่งและอำนาจสูงสุดในองค์กรอาชญากรรม คือ หัวหน้าองค์กร (Boss) เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิด โดยจะเป็นผู้ควบคุมสั่งการ และวางแผนการดำเนินการกระทำความผิด ซึ่งตนเองมิได้เป็นผู้ลงมือกระทำความผิดด้วยตนเอง แต่จะมีคำสั่งให้สมาชิกภายในองค์กรเป็นผู้ลงมือกระทำความผิดแทนตน ซึ่งบุคลิกลักษณะ (Character) ของหัวหน้าองค์กรอาชญากรรมโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีจิตใจเมตตา กรุณา อุทิศตนเพื่อประโยชน์แห่งสาธารณชน มีการประกอบอาชีพธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีตำแหน่งหน้าที่ทางราชการชั้นสูง เป็นการปิดบังเบื้องหลังในการกระทำความผิดของตน ประกอบกับจะอาศัยอิทธิพลและอำนาจในการประกอบธุรกิจหรือตำแหน่งหน้าที่ทางราชการ ต่อการช่วยเหลือและสนับสนุนการประกอบอาชญากรรมภายในองค์กร เพื่อให้หลุดพ้นจากการถูกจับกุมและดำเนินคดีโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

รูปแบบและกระบวนการในการแสวงหารายได้และผลประโยชน์ จากการค้าประเวณีโดยองค์กรอาชญากรรม เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิดนั้นในประเทศไทย สามารถแบ่งแยกประเภทขององค์กรอาชญากรรมที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณีเป็น 2 องค์กรอาชญากรรม ที่สำคัญ กล่าวคือ

- องค์กรอาชญากรรมฝ่ายจัดหาเด็กหรือหญิงเพื่อนำมาค้าประเวณีประเภทหนึ่ง และ
- องค์กรอาชญากรรมฝ่ายจัดค้าเด็กหรือหญิงเพื่อนำมาบริการทางเพศอีกประเภทหนึ่ง

ทั้งนี้ โดยองค์กรอาชญากรรมทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้นนั้น มิได้มีการรูปแบบและกระบวนการในการกระทำความผิดภายในองค์กรเดียวกัน แต่มีลักษณะการดำเนินการที่แยกต่างหากออกจากกันในการกระทำความผิด แต่อย่างไรก็ตามขั้นตอนและการดำเนินงานของทั้งสองฝ่าย จะต้องมีการติดต่อประสานงานและเชื่อมโยงระหว่างกันในการจัดหาหญิงและเด็กซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ "องค์กรอาชญากรรมฝ่ายจัดหา" เพื่อนำมาส่งมอบให้กับ "องค์กรอาชญากรรมฝ่ายจัดค้า" ใน

สถานที่ค้าประเวณีตามที่ได้ตกลงกันไว้

กระบวนการและขั้นตอนขององค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ในการจัดหาและจัดค้าเด็กและหญิงเพื่อนำมาค้าประเวณีนั้น มีลักษณะโดยสำคัญดังนี้ คือ "ผู้ประกอบการฝ่ายจัดหา" และ "ผู้ประกอบการฝ่ายจัดค้า" จะมีการติดต่อและประสานงานระหว่างกัน ในการกำหนดจำนวนบุคคลที่ต้องการนำมาค้าประเวณี หลังจากนั้น "ผู้ประกอบการฝ่ายจัดหา" จะดำเนินการเสาะหาหญิงและเด็กเพื่อนำมาค้าประเวณี โดยมีรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ มากมาย เช่น ติดต่อโดยตรงกับครอบครัวหญิงและเด็กหรือจัดตั้งสำนักงานจัดหางาน โรงเรียนสอนเสริมสวย และตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น โดยการใช้วิธีการหลอกลวง และชักจูงให้ครอบครัวของหญิงและเด็กสละใจในการส่งมอบบุตรของตนให้แก่ "ผู้ประกอบการฝ่ายจัดหา" เมื่อได้จำนวนหญิงและเด็กตามที่ต้องการแล้ว จะจัดส่งหญิงและเด็กให้แก่ "ผู้ประกอบการฝ่ายจัดค้า" ในสถานที่ค้าประเวณีตามที่ตกลงกันไว้ ซึ่งรูปแบบของสถานที่ค้าประเวณีในปัจจุบันมี 2 รูปแบบที่สำคัญ กล่าวคือ สถานที่ค้าประเวณีโดยตรง เช่น ห้องโถงเล่นต่าง ๆ ประเภทหนึ่ง และสถานที่ค้าประเวณีโดยแอบแฝง เช่น ร้านอาหาร บาร์ ผับ ไนต์คลับ ร้านเสริมสวย ตัดผม คาราโอเกะ อีกประเภทหนึ่งโดยส่วนใหญ่หญิงและเด็กที่ถูกนำมาค้าประเวณี มีทั้งภายในประเทศและถูกนำมาจากต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน ประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศรัสเซีย ซึ่งถ้าหญิงและเด็กขัดขืนไม่ยอมเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งขององค์กรอาชญากรรมจะต้องถูกลงโทษ โดยการทำร้ายร่างกายและจิตใจ ถูกข่มขู่ทรมาน ให้อดอาหาร มีการใช้สารระเหยและยาเสพติดเพื่อบังคับให้ค้าประเวณีจนในบางครั้งทำให้หญิงและเด็กได้รับอันตรายต่อร่างกายอย่างสาหัส คือ พิการ และเสียชีวิตในที่สุด

การค้าประเวณีโดยองค์กรอาชญากรรมถือได้ว่าเป็นอาชญากรรมที่เป็นภัยอย่างร้ายแรงมากต่อมวลมนุษยชาติ กล่าวคือ มีลักษณะการกระทำที่ทำลายและส่งผลกระทบความเสียหายต่อสิทธิมนุษยชน (Human Right) ในการนำมนุษย์มาค้าเป็นทาสต่อการถูกบังคับให้ค้าประเวณี และส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ตลอดจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นอย่างสูง โดยมีการนำรายได้และผลประโยชน์จากการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีมาใช้หมุนเวียนต่อระบบเศรษฐกิจที่ซบด้วยกฎหมาย ที่เรียกว่า "การฟอกเงิน" (Money Laundering) โดยในปัจจุบันธุรกิจการค้าประเวณีภายในประเทศ สามารถทำรายได้และผลประโยชน์ให้แก่องค์กรอาชญากรรม มีจำนวนเงินทั้งสิ้นโดยประมาณ 2 แสนล้านบาทต่อปี อันเป็นการส่งผลกระทบต่อความเสียหายต่อผู้ประกอบการโดยสุจริตและระบบเศรษฐกิจโดยรวมภายในประเทศเป็นอย่างสูง

การปราบปรามและกำจัดการประกอบอาชญากรรม ในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรมได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องปราบปรามและกำจัดบุคคลผู้ซึ่งมีอำนาจ

ควบคุมสั่งการสูงสุดภายในองค์กร คือ หัวหน้าขององค์กร (Boss) โดยเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการวางแผนการฉ้อโกง (Pattern) การกระทำความผิด ตลอดจนการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการฉ้อโกง

มาตรการทางกฎหมายสาระบัญญัติโดยทั่วไปเกี่ยวกับเรื่อง ตัวการ ผู้ใช้ และ ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญา ไม่สามารถบังคับใช้ในการพิสูจน์ความผิด และดำเนินคดีกับหัวหน้าขององค์กรอาชญากรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเหตุที่ว่า ขาดองค์ประกอบความผิดในส่วนใดส่วนหนึ่ง ประกอบกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายที่ประพฤติตนมิชอบ ได้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด โดยเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม เพราะฉะนั้นจึงได้สนับสนุนและส่งเสริมในการกระทำความผิด โดยการหลีกเลี่ยงต่อการจับกุมและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง เพราะฉะนั้น การจับกุมและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ส่วนใหญ่สามารถจับกุมและดำเนินคดีได้เฉพาะบุคคลที่เป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมเท่านั้น ไม่สามารถจับกุมดำเนินคดีและพิสูจน์ความผิดต่อหัวหน้าองค์กรอาชญากรรมได้แต่อย่างใด

ดังนั้น ในการดำเนินคดีและพิสูจน์ความผิดต่อหัวหน้าองค์กร หรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิดในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรมได้นั้น มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับหลักกฎหมายทฤษฎีการสมคบกันกระทำความผิด (Conspiracy Theory) เป็นหลักกฎหมายที่สามารถบังคับใช้ต่อการดำเนินคดีและพิสูจน์ความผิดของหัวหน้าองค์กรหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ทฤษฎีหลักการสมคบกันกระทำความผิด เป็นหลักกฎหมายที่บังคับใช้ในระบบกฎหมาย Common Law มานับตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 คือ ประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ใช้พิสูจน์ความผิดและลงโทษผู้กระทำความผิดได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการกระทำความผิดในรูปแบบที่ลับซับซ้อนและมาตรการทางกฎหมายโดยปกติทั่วไป ไม่สามารถบังคับใช้ได้ เช่น การประกอบอาชญากรรมในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม เป็นต้น

ในปัจจุบัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำหลักกฎหมายทฤษฎีการสมคบกันกระทำความผิดไปบังคับใช้ต่อการกระทำความผิดอย่างกว้างขวางหลายความผิด ซึ่งรวมถึง การกระทำความผิดเกี่ยวกับการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการฉ้อโกงด้วย เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรม ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิด อาทิเช่น กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นมิฉ้อฉล (Racketeer Influenced And Corrupt Organization Statue หรือ RICO) และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการประกอบกิจการ อันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมต่อเนื่อง (Continuing Criminal Enterprise Statue หรือ CCE)

ทฤษฎีหลักการสมคบกันกระทำความผิด หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกันที่จะกระทำการที่มีชอบด้วยกฎหมาย หรือกระทำความชอบด้วยกฎหมาย โดยใช้วิธีการที่มีชอบด้วยกฎหมาย โดยมีข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ คือ เป็นมาตรการลงโทษการกระทำความผิดในชั้นการตกลงใจ (Resolution) ของผู้สมคบกันกระทำความผิด โดยกฎหมายถือว่าการตกลงกัน (Agreement) โดยผู้สมคบกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีความผิดสำเร็จทันทีในฐานะความผิดการสมคบกันกระทำความผิด แม้ว่าผู้สมคบกันกระทำความผิดจะยังมีได้ลงมือกระทำความผิดตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตกลงร่วมกันก็ตาม โดยรูปแบบของการตกลงกันกฎหมายมิได้กำหนดว่าจะต้องมีรูปแบบลักษณะใด ซึ่งจะมีรูปแบบการตกลงกันทางวาจา ลายลักษณ์อักษร กิริยาท่าทาง สัญญาณ หรือสัญลักษณ์ ก็ได้ ประกอบกับความผิดฐานสมคบกันกระทำความผิด กฎหมายกำหนดว่าเป็นฐานะความผิดที่แยกออกต่างหากจากความผิดที่ได้กระทำการภายหลังที่ได้สมคบกันเสร็จเด็ดขาด เป็นฐานะความผิดอีกกระทงหนึ่งตลอดจนตามระบบกฎหมาย Common Law ได้กำหนดข้อยกเว้นในการรับฟังพยานบอกเล่า (Hearsay) และพยานพดิดเหตุแวดล้อมกรณี (Circumstantial Evidence) ประกอบการพิจารณาคดี และลงโทษผู้กระทำความผิดในความผิดสมคบกันกระทำความผิดได้ ถึงแม้จะไม่มีพยานโดยตรงแห่งคดี

หลักทฤษฎีการสมคบกันกระทำความผิดในประเทศไทย ได้เคยมีการบังคับใช้ในกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 โดยในปัจจุบันได้ถูกนำมาบัญญัติและบังคับใช้ในประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดความมั่นคงของรัฐตามมาตรา 114 และมาตรา 120 และความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามมาตรา 210 ประกอบกับการบังคับใช้ในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ในมาตรา 8 เช่นเดียวกัน โดยได้รับแนวความคิดหลักเกณฑ์ และข้อกำหนดของหลักการสมคบกันกระทำความผิดของระบบกฎหมาย Common Law เป็นสำคัญ

ดังนั้น การนำมาตรการหลักการสมคบกันกระทำความผิด (Conspiracy Theory) มาบังคับใช้ต่อการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมเกี่ยวกับการค้าประเวณี จึงเป็นวิธีการอย่างหนึ่ง ในการจับกุมดำเนินคดีและพิสูจน์ความผิดของหัวหน้าองค์กรอาชญากรรม และผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิด ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการบังคับใช้มาตรการกฎหมายสาระบัญญัติโดยทั่วไปมาใช้บังคับ เพราะเหตุที่ว่า เมื่อหัวหน้าองค์กรอาชญากรรมหรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิดได้สมคบ โดยการตกลงกันกับสมาชิกคนใดคนหนึ่งใดขององค์กรอาชญากรรม บุคคลนั้นมีความผิดฐานสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี ถือว่ามีความผิดเสร็จเด็ดขาดทันที ถึงแม้จะมีได้ลงมือกระทำการตามวัตถุประสงค์ของการตกลงกันก็ตาม แต่ถ้าสมาชิกคนใดคนหนึ่งใด ได้ลงมือกระทำการตามวัตถุประสงค์ของการตกลงกันกับบุคคลผู้เป็นหัวหน้าองค์กร และอยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิด จะต้องรับผิดชอบใน

ความผิดที่สมาชิกขององค์กรได้ลงมือกระทำอีกฐานความผิดหนึ่งด้วย โดยต้องมีความผิดเป็น 2 กระทงความผิด ตามหลักความรับผิดจากการกระทำของบุคคลอื่น (Vicarious Liability) เพราะฉะนั้น การนำมาตรการการสมคบกันกระทำ ความผิด มาใช้บังคับกับการประกอบอาชญากรรม ในรูปแบบองค์กรอาชญากรรม เกี่ยวกับการค้าประเวณี ย่อมสามารถปราบปรามและกำจัดองค์กรอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมาตรการดังกล่าว สามารถบังคับใช้ต่อการจับกุม ดำเนินคดีและพิสูจน์ความผิดของหัวหน้าองค์กรอาชญากรรมซึ่งเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำ ความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ผู้เขียนมีความเห็นว่าการป้องกันและปราบปรามการประกอบอาชญากรรม เกี่ยวกับการค้าประเวณี เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลในการป้องกันและปราบปราม สมควรดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ควรนำมาตรการหลักการสมคบกันกระทำ ความผิด (Conspiracy Theory) มาบังคับใช้กับความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี โดยสมควรให้มีการนำ มาบัญญัติเป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษร ซึ่งนำหลักเกณฑ์และข้อกำหนดโดยสำคัญใน ระบบกฎหมาย Common Law คือ ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกา มาเป็นแนวทางบรรทัดฐาน เพราะเหตุที่ว่า มาตรการทางกฎหมายอาญาโดยทั่วไป เช่น ตัวการ ผู้ใช้ และผู้สนับสนุนการกระทำ ความผิดทางอาญา ไม่สามารถฟ้องร้อง ดำเนินคดีและพิสูจน์ความผิดของหัวหน้าองค์กร (Boss) อาชญากรรมซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ เบื้องหลังในการกระทำ ความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

2. การนำหลักการสมคบกันกระทำ ความผิดมาบังคับใช้ กับการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี สมควรที่จะต้องมี การกำหนดให้มีทฤษฎีการกระทำที่ ปรากฏออกมาภายนอก (Overt Act Theory) ประกอบการฟ้องร้องและดำเนินคดี ต่อผู้กระทำ ความผิด เพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่บริษัท จากการถูกฟ้องร้อง และดำเนินคดีที่มีข้อขัดแย้งกฎหมาย ของเจ้าหน้าที่แห่งรัฐที่ ประพฤติตนมิชอบ ประกอบกับกระบวนการและขั้นตอนในการแจ้งข้อกล่าวหาและการ ฟ้องร้องผู้กระทำ ความผิดฐานสมคบกันกระทำ ความผิดนั้น ควรต้องให้ เจ้าหน้าที่ ตำรวจที่มีหน้าที่ เป็นพนักงานสอบสวนโดยมีตำแหน่งยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ยื่น คำขอการอนุมัติและอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรต่อหัวหน้าสถานีตำรวจ ซึ่งเป็น ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในการควบคุมและสั่งการ เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบภายใน หน่วยงานขององค์กรตำรวจในกรณีที่มีการกระทำที่มีข้อขัดแย้งกฎหมาย ประกอบกับ

ควรให้มีพนักงานอัยการ ได้ เข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการพิจารณาคำร้องขอ การนำหลักสมคบกันกระทำความผิดไปบังคับใช้ร่วมกับหัวหน้าสถานีตำรวจ เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดมาตรการการควบคุมหัวหน้าสถานีตำรวจบางคน ที่ประพฤติตน มีชอบด้วยกฎหมาย ในการนำหลักสมคบกันกระทำความผิดไปบังคับใช้ในทางที่ผิดต่อ เจตนาหมายแห่งกฎหมาย ตลอดจน เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่บริสุทธิ์ และก่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรให้มีการขยายขอบเขตการคุ้มครองผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับการค้าประเวณี โดยให้มีความหมายรวมถึงหญิงและเด็กทั้งหมด ซึ่งให้รวมถึงเด็ก ผู้ชายด้วย เพราะเหตุที่ในปัจจุบันมีเด็กผู้ชายจำนวนมาก ได้ถูกหลอกลวงและ ชักชวนให้มาค้าประเวณีในสถานค้าประเวณี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่เร่ร่อนหรือ เด็กที่อพยพมาจากต่างจังหวัด เพื่อเดินทางเข้ามาประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร

4. ควรให้มีการบัญญัติกฎหมายลายลักษณ์อักษร เพื่อบังคับใช้ในการ ลงโทษผู้ชายที่มารับบริการทางเพศในสถานค้าประเวณี เพราะเหตุที่ บุคคล ดังกล่าว เป็นผู้สนับสนุนและส่งเสริมโดยตรง ต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้า ประเวณี ถ้าสถานค้าประเวณีใดไม่มีลูกค้าไปใช้บริการทางเพศย่อมส่งผลกระทบต่อ ความเสียหายต่อการก่อตั้งและการประกอบธุรกิจการค้าประเวณีอย่างแน่นอน

5. ควรให้มีการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษผู้ค้าประเวณี ให้มี อัตราโทษที่ต่ำลง เพราะเหตุที่ ผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่มีโอกาสดี้อย กว่าบุคคลอื่นในสังคม เช่น สติปัญญา ระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ จึง ควรให้มีมาตรการการสงเคราะห์ช่วยเหลือมากกว่ามาตรการการลงโทษโดยตรงแต่ ในทางตรงกันข้าม ควรให้การเพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้นต่อผู้ประกอบการฝ่ายจัดหาและ ผู้ประกอบการฝ่ายจัดค้าประเวณี ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤตินิยมชอบด้วย กฎหมาย ในการมีส่วนร่วมและมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้า ประเวณี ซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการ แสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณีโดยตรง

6. ควรนำมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การค้าประเวณี เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กพ.ศ. พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และ พระราชบัญญัติว่าด้วยสถานบริการพ.ศ. 2509 มาวิเคราะห์โดยละเอียดต่อหลักเกณฑ์ และข้อกำหนดที่ได้บัญญัติไว้ เพื่อเป็นการแก้ไขและปรับปรุงหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่ ขัดแย้งกันในการบังคับใช้และในทางปฏิบัติของ เจ้าหน้าที่แห่งรัฐอันเป็นการก่อให้เกิด การบัญญัติกฎหมายที่ซับซ้อนและฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็น ประกอบกับเป็นการส่งผล กระทบความเสียหายต่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับการ

แสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณี

7. ควรนำมาตรการในการลงโทษผู้กระทำความผิดของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดอันเป็นมิจอาชีพ (RICO) และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการประกอบกิจการอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมต่อเนื่อง (CCE) มาใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี โดยเฉพาะผู้ประกอบการฝ่ายจัดหาและผู้ประกอบการฝ่ายจัดค้าประเวณี ควรนำมาตรการในการริบทรัพย์สิน (Forfeiture) มาใช้บังคับต่อผู้กระทำความผิดดังกล่าว เพราะเหตุที่ว่า มาตรการริบทรัพย์สินสามารถกำจัดและทำลายเงินทุนหมุนเวียนจำนวนมาก ขององค์กรอาชญากรรมที่ใช้ในการดำเนินการกระทำความผิด ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล อันนำไปสู่การทำลายและกำจัดการกระทำความผิด ในรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลเช่นเดียวกัน

8. ควรให้มีการกำหนดความตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามและป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการแสวงหารายได้ และผลประโยชน์จากการค้าประเวณีมากยิ่งขึ้น ประกอบกับให้มีการนำแนวทางข้อเสนอแนะและหลักเกณฑ์การปฏิบัติดังกล่าวไปบังคับใช้อย่างจริงจังและสม่ำเสมอ เพราะเหตุที่ว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณี โดยเฉพาะการค้าประเวณีข้ามชาติตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ ถือได้ว่ามีลักษณะเป็น "อาชญากรรมระหว่างประเทศ" (International Crime) เกี่ยวกับการค้าทาสและการค้าหญิงและเด็กที่นานาชาติจะต้องร่วมมือกัน ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว เนื่องจากในปัจจุบันการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณีได้มีการพัฒนารูปแบบการดำเนินการจากการค้าประเวณีภายในประเทศไปสู่รูปแบบการค้าประเวณีระหว่างประเทศ โดยมีองค์กรอาชญากรรมเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการกระทำความผิด ประกอบกับการแสวงหารายได้และผลประโยชน์จากการค้าประเวณี เป็นการละเมิดและฝ่าฝืนต่อหลักสิทธิมนุษยชน (Human Right) ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย.